

Universitätsbibliothek Wuppertal

Opera Ciceronis Epistolica

Cicero, Marcus Tullius

Lvtetiae Parisiorum, ad Eidus Ianuar. Anno. MDXXII. Calculo Roma

Liber duodecimus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-687](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-687)

Epistolarum familiarium

M. T. C. EPISTOLARVM FAMILIARIVM
LIBER DVODECIMVS.

M. T. C. C. CASSIO. S. P. D.

Inem nullū facio, mihi crede, Cassi de te, & de Bruto nostro, id est de tota rep. cogitandi, cuius omnis spes in vobis est, & in D. Bruto. Quam quidem iam habeo ipse meliorem, republica a Dolabella meo p̄clarissime gesta. Manabat enim illud malum vrbānum, & ita corroborabatur quotidie, vt ego quidem & Vrbi, & otio diffiderem vrbano. Sed ita compressa est, vt videamur omne iā ad tempus ab illo dūtaxat sordidissimo periculo tuti futuri. Reliqua magna sunt, & multa, sed posita omnia sunt in vobis, q̄q̄ primū quidq̄ explicemus. Nā, vt adhuc quidem actum est, non regno, sed rege liberati videmur. Interfecto enim rege, regios om̄eis nutus tuemur.

Homo im-
purius nūc
Cesar.

Neg; vero id solū, sed etiā q̄ ipse ille, si viueret, non faceret, ea nos quasi cogitata ab illo pbamus. nec eius quidē rei finē video. Tabulæ figunt, immunitates dant, pecunię maxime distri-
buunt, exules reducunt, senatusconsulta falsa referunt, vt tātūmodo odiū illud hominis im-
puri, & seruitutis dolor depulsus esse videatur. Respu. iacet in his pturbationib; in quas eā
ille cōiecit. Hęc oīa vobis sunt expediēda, nec hoc cogitādū, satis iā habere rep. a vobis. Ha-
bet illa qdē tātū, quātū nunq̄ mihi in mētē venit optare. Sed cōrēta non est, & p̄ magnitudi-
ne & animi, & bñficii vestri a vobis magna desiderat. Adhuc vltā suas iniurias est p̄ vos in-
teritu tyranni, nihil amplius. Ornāmēta vero sua q̄ recuperauit! an q̄ ei mortuo paret, quē
viuū ferre non poterat! cuius æra refigere debebamus, eius etiā chirographa defendim;. At
em̄ ita decreuimus: fecimus id quidem temporibus cedētes, q̄ valēt in rep. plurimū, sed imo-
derate quidem & ingrāte nostra facilitate abutuntur. Verum hęc propediem, & multa alia
coram. Interim velim sic tibi persuadeas, mihi cum reip. quam semper habui charissimam, tū
amoris nostri causa, maxime curę esse tuā dignitatem. Da operam vt valeas.

M. T. C. C. CASSIO. S. P. D.

Ehementer letor tibi probari sententiam, & orationē meā: qua si sepius
vti liceret, nihil esset negotii, libertatem, & rempub. recuperare. Sed ho-
mo amens, & perditus, multoq; nequior, q̄ ille ipse quem tu nequissimū
occisum esse dixisti, cadis initium quærit: nullamq; aliā ob causam me
auctorem fuisse Cesaris interficiendi criminatur, nisi vt in me veterani
ni incitent. Quod ego periculum non extimesco, modo facti vestri glo-
riam cum mea laude communicē. Ita nec Pisoni, qui in eum primus in-

Inuectus.

uectus est nullo assentiēte, nec mihi, qui idem tricesimo post die feci, nec Publio Seruilio, qui
me est consecutus, tuto in senatum venire licet. Cedem enim gladiator querit, cuiusq; initium
ad. xiiii. Calēd. Octobris a me se facturum putauit. Ad quem parat; venerat, cum in villa Me-

Lustra.

telli complureis dies commētatus esset. Quæ autem in lustris, & in vino commentatio po-
tuit esse! Itaq; omnibus est visus, vt ad te antea scripsi, suo more vomere, non dicere. Quare
quod scribis te confidere auctoritate, & eloquētia nostra aliquid profici posse, nō nihil, vt in

Cōsulares.

tantis malis, est profectū. Intelligit enim populus Romanus tres esse consulares, qui qa quæ
de repub. bene senserint, libere locuti sunt, tuto in senatum venire non possunt. Nec est præ-
terea q̄ quicq; expectes. Tuus em̄ necessarius affinitate noua delectatur. Itaq; iā nō est studio

Consilium
publicum.

sus ludor; infinitoq; fratris tui plausu dirumpit. Alter item affinis nouis commentariis Ce-
saris delinitus est. Sed hęc tolerabilia, illud non ferendū, q̄ est qui vestro anno consulē filiū
suū futurū putet, ob eamq; causam se huic latroni deseruire præ se ferat. Nā L. Corta familia

ris meus fatali quadā desperatiōe, vt ait, minus in Senatū venit. L. Cesar optimus, & fortissi-
mus cuius valetudine impedit. Serui; Sulpitius, & sūma auctoritate, & optime sentiēs, nō ad-
est. Reliquos, exceptis designatis, ignosce mihi si nō numero cōsulareis. habes auctores cōsi-

lii publici, qui numerus etiam bonis rebus exiguus esset, quid cēses perditis! Quare si es est
omnis in vobis: qui si idcirco abestis vt sitis in tuto, ne in vobis quidē. Sin aliquid dignū ve-

stra gloria cogitatis, velim saluis nobis: sin id minus, res tamē publica per vos breui tēpore

Liber. XII. Fo. LVIII.

ius suū recuperabit. Sed ego tuus, neq; defum. neq; deero: q; siue ad me referent, siue nō, mea tibi tamen beneuolentia, fidesq; prestabitur. Vale.

M. T. C. C. CASSIO, S. P. D.

Vget tuus amicus furorē in dies, primū in statua, quā posuit in rostris, inscripsit. PAREN. OPT. MER. vt nō modo sicarii, sed et parricide iudicemini. Quid dico iudicemini? Iudicemur potius. Vestri em pulcherrimi facti, ille furiosus me principē dicit fuisse. Vtinā quidē fuissē, molestus nobis nō eēt. Sed hoc vestrū est: qd quādo pterit, vtinā habere, qd dare vobis cōsiliū. Sed ne mihi quidē ipsi reperio, qd faciendū sit. Quid Enim est, qd contra vim sine vi fieri possit? Cōsiliū autē omne hoc est illorū, vt mortē Cēsaris psequantur. Itaq; ante diem sex. No. Octobris pductus in cōcionē a Canutio, turpissime ille quidē discessit, sed tamen ea dixit de conseruatoribus patrie, quę dici deberent de proditoribus. De me quidem non dubitant, quin omnia de meo cōsilio, & vos fecissetis, & Canutius faceret. Cetera cuiusmodi sint, ex hoc iudica, q; legato tuo viaticū eripuerunt. Quid eos interpretari putas cum hoc faciunt: ad hostem scilicet portari. O rem miserā, dominū ferre nō potuimus, cōseruo seruimus: & tamen me quidem fauente magis, q; sperante, etiam nunc residet spes in virtute tua. Sed vbi sunt copie? De reliquo malo te ipsum loqui tecum, q; dicta nostra cognoscere. Vale.

In dies,

M. T. C. C. CASSIO, S. P. D.

Ellem Idibus Martiis me ad cenā inuitasses, reliquiarū nihil fuisset. Nūc me reliquie vestre exercēt, & quidē preter ceteros me. q; egregios cōsules habemus, sed turpissimos cōsulareis: Senatū fortē, sed in infimo quēq; honore fortissimū. Populo vero nihil fortius, nihil melius, Italiaq; vniuersa. Nihil autē fœdus Philippo, & Pisone legaris, nihil flagitiosius: qui cum essent missi, vt Antonio ex senatus sententia certas res nunciarent, cū ille earum rerū nulli paruisset, vltro ab illo ad nos intolerabilia postulata retulerunt. Itaq; ad nos concurritur, factiq; iam in re saluari populares sumus. Sed tu qd ageres, quid acturus, vbi deniq; esses, nesciebam. Fama nunciabat te esse in Syria, auctor erat nemo. De Bruto, quo propius est, eo firmiora videntur esse, quę nunciantur. Dolabella valde vituperatur ab hominibus non insulis, q; tibi tam cito succederet, cum tu vixdum triginta dies in Syria fuisses. Itaq; constabat eum recipi in Syriam non oportere. Summa laus & tua & Bruti est, q; exercitum preter spem existimamini comparasse. Scriberem plura, si rem causamq; nossem. Nunc quę scribo, scribo ex opinione hominū, atq; fama. Tuas literas quide expecto. Vale.

Legati flagitiosi.

M. T. C. C. CASSIO, S. P. D.

Yemē credo adhuc phibuisse, quo minus de te certū haberemus, quid ageres, maximeq; vbi esses. Loq;bant oēs tñ, credo q; volebāt, in Syria te esse, habere copias, id autē eo facilius credebāt, q; simile vero videbāt. Brutus quidē noster egregiā laudē est cōsecutus. Res em tātas gessit, tāq; inopinatas, vt neq; cū p se grate essent, tū gratiores ppter celeritatē. Q; si tu ea tenes, q; putam, magnis subsidiis fulta resp. est. A prima em ora gręcię, vsq; ad Aegyptū, optimorū ciuiū imperiis muniti erim, & copiis. Q; nisi me fallebat, res sic se habebat, vt totius belli oē discriminē in D. Bruto positū videret: q; si, vt sperabamus, erupisset Mutina, nihil belli reliquū fore videbāt. Paruis omnino iā copiis obsidebat, q; magno p̄sidio Bononiā tenebat Antonius. Erat autē Claterne noster Hircius, ad forū Corneliū Cēsar, vterq; cum firmo exercitu, magnasq; Romę Pāsa copias ex delectu Italię cōpararat. Hyems adhuc rem geri phibuerat. Hircius nihil nisi cōsiderate, vt mihi crebris literis significat, acturus videbāt. Preter Bononiā, Regiū Lepidi, Parmam, totā Galliā tenebamus studiosissimā reip. Tuos etiam clienteis transpadanos mirifice cōiunctos cū causa habebamus. Erat firmissimus Senatus, exceptis cōsularibus, ex quibus vnus L. Cēsar firmus est, & rectus. Seruii Sulpitii morte magnū p̄sidium amisimus. Reliqui partim inertes, partim improbi: nonnulli inuident eorū laudē, quos in rep. pbari vident. Populi vero Romani, totiusq; Italię mira consensio est. Hęc erant fere, quę tibi nota esse vellem. Nunc autem opto, vt ab istis orientis partib; virtutis tuę lumen eluceat. Vale.

Regium Lepidi.

Epistolarum familiarium

M. T. C. C. CASSIO. S. P. D.

Qui stat?

Vi status rerū fuerit tū cū has literas dedi, scire poteris ex C. Tidio Strabone viro bono, & optime de rep. sentiēte. Nā qd dicā cupidissimo tui, qui domo, & fortunis relictis, ad te potissimū pfectus sit: Itaq; eū tibi ne cōmēdo qd dē, aduētus ipsius ad te satis eū cōmēdabit. Tu velim sic existimes, tibiq; psuadeas, oē pfugiū bonorū in te, & Bruto esse positū, si qd nolim, aduersi qd euenerit. Res, cū hęc scribebā, erat in extremū deducta discrimē. Brut⁹ em̄ Murinē vix iā sustinebat. Qui si cōseruatus erit, vicimus. sin̄ qd Dii omē auertāt oppressus ibi erit, oīs hominū cursus est ad vos. Proinde fac tātū animū habeas, tātūq; apparatū, quāto opus est ad vniuersam remp. recuperandam. Vale.

M. T. C. C. CASSIO. S. P. D.

Vanto studio dignitatē tuā, & in senatu, & ad populū defenderim, ex tuis te malo q̄ ex me cognoscere. Quę mea sentētia in Senatu facile valuisset, nisi Pāsa vehemēter obstrisset. Ea sentētia dicta pductus sum in concionē a tribuno pleb. M. Seruilio. Dixi de te q̄ potui, tāta cōtētionē, quā tū forum est, tanto clamore, cōsensuq; populū, vt nihil vnq; simile viderim. Id velim mihi ignoscas, q̄ inuita focru tua fecerim. Mulier timida verebat, ne Pāse aīus offenderet. In cōcione qdē Pansa dixit matrē quoq; tuā, & fratrē, illā a me sentētiā noluisse dici. Sed me hęc nō mouebāt, alia malebā. Fauebā & Reip. cui semp faui, & dignitati, ac glorię tuę. Qd autē & i Senatu plurib⁹ verbis disserui, & dixi in cōcione, in eo velim fidē meā liberes. Promisi em̄, & ppe cōfirmari, te nō expectasse nec expectaturū decreta nostra, sed te ipsum tuo more rep. defensurū. & q̄q; nihil dū audieramus, nec vbi esses, nec quas copias haberes, tñ sic statuebā, oīs q̄ in istis partibus essent, opes, copiasq; tuas esse, per teq; Asiam prouinciam confidebam iam reipu. recuperatam. Tu fac in augenda gloria te ipsum vincas. Vale.

Dum,

M. T. C. C. CASSIO. S. P. D.

Celus affinis tui Lepidī, summāq; leuitatē, & incōstātiā, ex actis, q̄ ad te miti certo scio, cognoscere te arbitror. Itaq; nos confecto bello, vt arbitrabamur, renouatū bellū gerim⁹, spēq; oēm in D. Bruto, & Plāco habem⁹. Si verū q̄ris, in te, & in meo Bruto, nō solū ad p̄sens pfugiū, si, qd nolim, aduersi qd acciderit, sed etiā ad cōfirmationē p̄petuę libertatis. Nos hic de Dolabella audiebam⁹, q̄ vellem⁹, sed certos auctores nō habebamus. Te qdē magnū hominē, & p̄senti iudicio, & reliq; tēporis expectatione scito esse. Hoc tibi p̄posito fac, vt ad summa cōtēdas. Nihil est tātū, qd nō populus Ro. a te pfici, atq; obtineri posse iudicet. Vale.

Perfugiū,

M. T. C. C. CASSIO. S. P. D.

Reuitas tuarū literarū me quoq; breuiorē in scribēdo facit: & vere vt dicā nō satis occurrit, quid scribam. Nostras em̄ res in actis perferri ad te certo scio, tuas autē ignoramus. Tanq; em̄ clausa sit Asia, sic nihil perferē ad nos, p̄ter rumores de oppresso Dolabella, satis illos qdē constantes, sed adhuc sine auctore. Nos cōfectū bellū cū putarem⁹, repēte a Lepido tuo in summā sollicitudinē adducti sumus. Itaq; psuade tibi, maximā reip. spem in te, & in tuis copiis esse. Firmos oīno exercitus habemus, sed tñ vt oīa, vt spero, ps̄pere p̄cedāt, multū interest te venire. Exigua est em̄ spes reip. nam nullā non libet dicere: sed quęcunq; est, ea de spondetur anno consulatus tui. Vale.

viuere.

M. T. C. C. CASSIO. S. P. D.

Lepidus tuus affinis, meus familiaris, pridie Cal. Quintiliis sentētiis oīb⁹ hostis a senatu iudicatus est, ceteriq; q̄ vna cū illo a rep. defecerūt. Quibus tñ ad sanitatē redeundi ante Cal. Septēb. potestas facta est. Fortis sane senatus sed maxima spes subsidiū tui. Bellū qdē cū hęc scribebā sane magnū erat scelere, & leuitate Lepidī. Nos de Dolabella quotidie, q̄ volum⁹, audim⁹, sed adhuc sine capite, sine auctore, rumore nūcio. Qd cū ita esset, tñ lris tuis quas No. Maiis ex castris datas acceperam⁹, ita psuasum erat ciuitati, vt illū iā oppressum oēs arbitrent, te autē in Italiā venire cū exercitu, vt si hęc ex sentētia cōfecta essent, consilio atq; auctoritate tua roboaremur: sin qd forte titubatū est, vt fit in bello, exercitu tuo niteremur.

Potestas facta.

Quē qdē ego exercitū qbuscūq; potero reb⁹ ornabo. Cuius rei tū tēpus erit, cū qd opis reip. laturus exercitus sit, aut qd iā tulerit, notū esse coeperit. Nā adhuc tātū conatus audiūtur, optimi illi qdē, & pclarissimi, sed gesta res expectat. Quā qdē, aut iā esse aliquā, aut appropinquare cōfido. Tua virtute, magnitudine animi nihil est nobilius. Itaq; optam⁹, vt qprimū te ī Italia videam⁹. Rēp. nos habere arbitramur, si vos habebim⁹. Preclare viceram⁹, nisi spoliatum, inermē, fugiētē Lepidus recepisset Antoniu. Itaq; nūq; tāto odio ciuitati Antonius fuit, quāto est Lepid⁹. Ille em̄ ex turbulēta rep. hic ex pace, & victoriā bellū excitauit. Huic oppositos cōsules designatos habem⁹, in qbus est magna qdē spes, sed anceps cura ppter incertōs exitus p̄iorū. Persuade tibi igit, in te, & in Bruto tuo esse oīa, vos expectari, Brutū iā, iā q. Q; si, vt spero, victis hostibus nostris veneritis, tū auctoritate vestra resp. exurget, & in aliquo statu tolerabili cōsistet. Sunt em̄ permulta, quib⁹ erit medēdū, etiā si resp. satis esse vidēbit sceleribus hostium liberata. Vale.

C. CASSIVS PROCON. M. T. C. S. P. D.

SI vales bñ est, ego qdē valeo. In Syriā me pfectū esse scito ad L. Murcū, & Q. Crispū Impatores. Viri fortes optimiq; ciues, postea q̄ audierūt q̄ Romē gererent, exercit⁹ mihī tradiderūt, ipsiq; mecū vna fortissimo aīo rēp. administrāt. Itē legionē, quā Q. Cecili⁹ Bassus habuit, ad me venisse scito. Quattuorq; legiones, quas A. Allien⁹ ex Aegypto eduxit, traditas ab eo mihī eē scito. Nūc te cohortatiōe nō puto indigere, vt nos absenteis, rēq; pub. quātū opus est, defendas. Scire te volo, firma p̄sidia vobis, senatuiq; nō deesse, vt optima spe, & maximo aīo rēp. defendas. Reliqua tecū aget L. Carreius familiaris meus. Vale. Data nonis Martiis, ex castris Taricheis. C. CASSIVS. M. T. C. S. P. D.

SI vales bene est, ego qdē valeo. Legi tuas literas, ī qb⁹ mirificū tuū erga me amorē recognoui. Videbaris em̄ nō solū fauere nobis, id qd & nostri, & rei pub. causa semp fecisti, sed etiā grauē curā suscepisse, vehemēterq; eē de nobis sollicitus. Itaq; q; te primū existimare putabā, nos oppressa rep. quiescere nō posse, deinde cū suspicāre nos moliri, & te sollicitū esse, & de salute nostra, & de rerū euētū putabā, simulac legiones accepi, quas A. Allien⁹ eduxerat ex Aegypto, scripsi ad te, ac tabellarios cōplures Romā mihī. Scripsi etiā ad Senatū lras quas reddi vetui prius, q̄ tibi recitate essent, si forte mei obrēperare mihī voluerūt. Q; si literę perlate nō sunt, nō dubito, quin Dolabella, q; nefarie Trebonio occiso Asiā occupauit, tabellarios meos deprehēderit, literasq; intercepterit. Exercitus oēs, q; in Syriā fuere, teneo. Habeo paululū morē, dū pmissa militibus p̄soluo. Nūc iā sum expeditus. A te p̄to, vt dignitatē meā tibi cōmēdatā habeas, si me intelligis nullū neq; piculū, neq; laborē patrię denegasse: si cōtra importunissimos latrones arma cepi te hortāte, & auctore: si nō solū exercitum ad temp. libertatēq; defendēdā cōparauī, sed etiā crudelissimis tyrānis eripui. Quos si occupasset Dolabella, nō solū aduētū, sed etiā opīnionē, & expectationē exercitus sui, Antoniu cōfirmasset. Quas ob res milites tuere, si eos mirifice de rep. meritos esse animaduertis, & effice ne quē poeniteat, temp. q̄ spē p̄de, & rapinarū, sequi maluisse. Itē Marci, & Crispi imperatorum dignitatē, quātū est in te, tuere. Nā Bassus misere noluit mihī legionē tradere. q; nisi milites inuito eo legatos ad me misissent, clausam Apameam tenuisset, quoad vi esset expugnata. Hac a te p̄to, non solum reip. quæ tibi semper fuit charissima, sed etiā amicitiæ nostrę nomine, quā cōfido apud te plurimū posse. Crede mihī, hūc exercitū quē habeo, senat⁹; atq; optimi cuiusq; esse, maximeq; tuum. De cuius voluntate assidue audiēdo, mirifice te diligit, charumq; habet. Qui si intellexerit commoda sua curę tibi esse, debere etiā se tibi oīa putabit. Literis scriptis audiui Dolabellā in Ciliciā venisse cum suis copiis, proficiscar in Ciliciam: quid egerim, celeriter vt scias, dabo operam. Ac velim vt meremur de rep. sic felices simus. Fac valeas, meq; ames. Nonis Maiis, ex castris.

Q. CASSIVS. S. D. M. T. C.

SI vales bene est, ego qdē valeo. Cū reip. vel salute vel victoriā gaudem⁹: tū instauratiōe tuarū laudū, q; maximus consularis maximū cōsulē te ipsum vicisti, & letamur, & mirari nō satis possum⁹. Fatale nescio qd tuę virtutī datum, idq; iam sepe experti sumus. Est enim tua toga omnium armis felicior, quæ nunc quoq; nobis pene victam temp. ex manibus hostiū eripuit

Lepidi odium. Preliorum exitus incerti.

Data.

Tabellariis

Dolabella hostis.

Negatiōes.

Toga Ciceronis.

Ati, & predicasti, dum isti veniēt, Cassius eum opprimeret. Exclusus enim ab Antiochia Dolabella, & in oppugnādo male acceptus, nulla alia cōfessus vrbe, Laodiceā q̄ est in Syria ad mare se cōtulit: ibi spero celeriter eū pœnas daturū. Nā neq; quo refugiat habet, neq; diutius ibi poterit tātū exercitū Cassii sustinere. Spero etiā confectū esse iā, & oppressum Dolabellā. Quare nō puto Pansa, & Hirciū in cōsulatu pperaturos in puincias exire, sed Romę acturos cōsulatū. Itaq; si ab his petieris, vt interea nobis pcurationē Asię dent, spero te posse impetrare. Pręterea mihi pmiserūt Pansa, & Hircius corā, & absentī mihi scripserūt: Verriog; nostro Pansa affirmavit se daturū operā, ne in suo cōsulatu mihi succedat. Ego porro nō me diussidius cupiditate puincię pducī lōgius spatiū mihi volo: nā mihi fuit ista puincia plena laboris, piculi, detrimēti: q̄ ego ne frustra subierim, neve prius, q̄ reliq; meę diligētię cōsequar, decedere cogar, valde laboro. Nā si potuissē, quā exegerā, pecuniā vniuersam mittere, postularē vt mihi succederet. Nūc qđ Cassio dedi, qđ Treboniū morte amissimus, qđ etiā crudelitate Dolabellę, aut p̄sidia eorū, q̄ mihi fidē, rei; publicę nō p̄stiterūt, id cōseq; & resistere volo. Qđ aliter nō potest fieri, nisi spatiū habuero: id vt p te cōsequar, velim, vt solet, tibi curę sit. Ego me de rep. ita puto esse meritū, vt nō puincię istius beneficiū expectare debeam, sed tantū quātū Cassius, & Brutī, nō solū illius facti, periculq; societate, sed etiā hui; tēporis studio, & virtute. Primus em̄ ego leges Antonianas fregi, primus equitatū Dolabellę ad rep. traduxi, Cassiog; tradidi, primus delectus habui p salute omnīū cōtra cōiurationē sceleratissimā. Solus Cassio, & reip. Syriā, exercitusq; q̄ ibi erāt, cōiūxi. Nā nisi ego tantā pecuniā, tātāq; p̄sidia, & tā celeriter Cassio dedissem, ne ausus qđē esset ire in Syriā, & nūc non minora pericula reip. a Dolabella instaret, q̄ ab Antonio. Atq; hęc oīa is feci, q̄ & sodalis, & familiarissimus Dolabellę erā, cōiūctissimus sanguine Antonis, puincię quoq; illorū beneficiū habebā, sed πατρίδα ἐμὴν μάλλον φίλῶ. omnib; meis bellū primus indixi. Hęc etsi adhuc nō magnopere mihi tulisse fructū animaduerto, tamē nō despero, nec defatigabor pmanere, nō solū in studio libertatis, sed etiā in labore, & periculis. Attamē si etiā aliqua gloria iusta, & merita puocabimur Senatus, & optimi cuiusq; officiis, maiore cū auctoritate apud ceteros erimus, & eo plus pdesse reip. poterimus. Filium tuū ad Brutū cū veni, videre non potui, ideo qđ iā in hyberna cū equitibus erat pfectus: sed mediussidius ea esse eum opinione, & tua, & ipsius, & in primis mea causa gaudeo. Fratris. n. loco mihi est, qđ ex te natus, teq; dignus est. Vale. Data. iiii. Calen. Iunii. Perga.

P. LENTVLVS. P. F. PROQVAESTOR. P. R. CON. PRAE. TR. PL. SENA. P. Q. R. S. D.

SI valetis, liberiq; V. V. B. E. E. V. Scelere Dolabellę oppressa Asia, in proximam prouinciam Macedoniā, p̄sidiaq; reip. que M. Brutus V. C. tenebat, me cōtuli, & id egi, vt per quos celerrime posset, Asia puincia, vectigaliaq; in vestrā potestate redigerent. Qđ cū pertinuisset Dolabella, vastata puincia, correptis vectigalib; p̄cipue ciuib; Romanis oibus crudelissime denudatis, ac diuenditis, celeriusq; Asia excessisset, qđ eo p̄sidium adduci potuisset, diutius morari, aut expectare p̄sidii non necesse habui, & q̄primū ad meū officii reuertēdū mihi esse existimaui, vt re aliqua vectigalia exigerē, & quā deposui pecuniā, colligerē: quicqđ ex ea correptū esset, aut quorū id culpa accidisset, cognoscerē q̄primū, & vos de omni re facerē certiores. Interim cū per insulas in Asiā nauigātī mihi nunciatū esset, classem Dolabellę in Lycia esse, Rhodiog; nauēis cōplureis instructas, & paratas in aqua habere, cū his nauibus, quas aut mecū adduxerā, aut cōparauerat Patiscus Proquaestor, hō mihi cū familiaritate, tū etiā sensibus in rep. coniūctissimus, Rhodū reuertī cōfessus auctoritate vestrā senatusq; consulto, quo hostem Dolabellā iudicaretis, scedere quoq; qđ cū his M. Marcello Seruio Sulpitio renouatū erat, quo iurauerāt Rhodii eosdē hosteis se habituros, quos. S. P. Q. R. Quę res nos vehemēter fefellit. Tantū. n. absuit, vt illorū p̄sidio nostrā firmarem; classem, vt etiā a Rhodiis vrbe, portu, statione, qđ extra vrbe est, cōmeatu, aqua deniq; phiberētur nostri milites, nos vix ipsi singulis cū nauigiolis reciperemur. Quam indignitatem, diminutionemq; maiestatis nō solum iuris nostri, sed etiam imperii, populiq; Romani, idcirco tulimus, qđ interceptis literis cognoram; Dolabellam si desperasset de Syria, Aegyptog;, quod necesse erat fieri, in nauēis cum omnibus suis latronibus, atq; omni pecunia conscendere esse paratum, Italiamq; petere. Idcirco etiam nauēis onerarias, quarum minor nulla erat duum millium amphorarū, contractas in Lycia a classe eius obsideri. Huius rei timore

Laodicea.

Data.

Patiscus.

Tatum vt.

Amphore.

Epistolarum familiarium

Rhodiōrum
prauitas.

Patres conscripti percitus, iniurias perpeti, & cum contumelia etiam nostra omnia prius ex-
periri malui. Itaque ad illorum voluntate introductus in urbem, & in senatum eorum, quod dili-
gentissime potui causam resp. egi, periculumque omne, quod instaret, si ille latro cum omnibus suis
naueis conscendisset, exposui. Rhodios autem tanta importunitate animaduerti, ut omnes fir-
miores putarent, quam bonos: ut hanc concordiam, & conspirationem omnium ordinum ad defendendam
libertatem, praesens non crederent esse factam: ut patientiam senatus, & optimi cuiusque manere etiam
nunc confiderent, nec potuisse audere quem Dolabellam hostem iudicare: ut denique omnia
que improbi fingeant, magis vera existimarent, quam que vere facta erant, & a nobis docebant.
Qua mente etiam ante nostrum aduentum, post Trebonii indignissimam cedem, ceteraque tot, tamque
nefaria facinora, bene profectae erant ad Dolabellam legationes eorum, & quidem nouo exem-
plo, contra leges ipsorum, prohibentibus iis, qui tum magistratus gerebant. Haec siue timore, ut
dicunt, de agris quos in continentia habent, siue furore, siue patientia paucorum, qui & antea
pari contumelia viros clarissimos affecerant, & nunc maximos magistratus, gerentes, nul-
lo exemplo, neque vestra ex parte, neque nostro praesentium, neque imminenti Italiae, urbisque nostrae pi-
culo, si ille parricida cum suis latronibus, nauibus ex Asia, Syriaque expulsus Italiae petisset, mede-
ri, cum facile possent, voluerunt. Nonnullis etiam ipsi magistratus veniebant in suspicionem,
detinuisse nos, & demoratos esse dum classis Dolabellae certior fieret de aduentu nostro. Quam
suspicionem consecuta res aliquot auxerunt, maxime quod subito ex Lycia Sex. Marius, & C. Ti-
tius legati Dolabellae a classe discesserunt, nauisque longa profugerunt, onerariis relictis, in quibus
colligendis non minimum temporis, laborisque consumperunt. Itaque cum a Rhodo cum iis, quas ha-
bueramus, nauibus in Lyciam venissemus, nauis onerarias recepimus, dominisque restitimus:
idemque, quod maxime verebamur, ne posset Dolabella cum suis latronibus in Italia venire, timere
desimus: classem fugientem persecuti sumus usque in Sydam, quae extrema regio est praesentis meae.
Ibi cognoui partem nauium Dolabellae diffugisse, reliquas Syriam petiisse. Quibus disiectis, cum scie-
rem C. Cassii singularis ciuis, & ducis classem maximam fore praesto, in Syriam ad meum offi-
cium reuertii, daboque operam, ut meum studium, diligentiam vobis P. C. reip. publicae praestem, pecu-
niamque quam maximam potero, & quam celerrime cogam, omnibusque rationibus ad vos mittam. Si per-
currero praesentiam, & cognouero qui vobis & reip. fidem praestiterunt in conseruanda pecunia
a me deposita, quae scelere ultro deferentes pecuniam publicam hoc munere societate facinorae cum Do-
labella iniierunt, faciam vos certiores. De quibus, si vobis videbitur, si ut meriti sunt graui-
ter constitueritis, nosque vestra auctoritate firmaueritis, facilius & reliqua exigere vectigalia
& exacta seruare poterimus. Interea quo commodius vectigalia tueri, praesentiamque ab iniuria
defendere possim, praesentium necessarium voluntariumque comparauimus. His literis scriptis, milites circiter
xxx. quos Dolabella ex Asia conscripserat, e Syria fugientes in Pamphylia venerunt. hi nuncia-
uerunt Dolabellam Antiochia, quae in Syria est, venisse: non receptum, conatum esse aliquoties vi-
introire, repulsum semper esse, cum magno suo detrimento. Itaque centum circiter amissis, egrisque re-
lictis, noctu Antiochia profugisse Laodiceam versus. Ea nocte omnes fere Asiaticos milites ab eo
discessisse, ex his ad octingentos Antiochia rediisse, & se iis tradidisse, quae a Cassio relictis urbi
illi praesent. Ceteros per Amanum in Ciliciam descendisse, quo ex numero, se quoque esse dicebant. Cassium
autem cum suis omnibus copiis nunciatum esse quadridui iter a Laodicea abfuisse tum, cum Dolabella eo
tenderet. Quomodo opinione celerius confido sceleratissimum latronem poenas daturum. Quar-
to nonas Iunias. Perge.

C. TREBONIVS. M. T. C. S. P. D.

Opinione
celerius.

Cicero Iu-
nior.
Veterum
Auribus
dare.

Gratulor.

Præstaturi.
Cratippus.

I vales bene est, ego quod valeo. Athenas veni ad xi. Cal. Iunii, atque ibi quod ma-
xime optabam, vidi filium tuum deditum optimis studiis, summaque modestie fama.
Qua ex re quam voluptate ceperim, scire potes etiam me tacete. Non enim nescis
quam te faciam, & quam pro nostro veterum, verissimoque amore omnibus tuis est minimis
commodis non modo tanto bono gaudeam. Noli putare mihi Cicero me hoc auribus
tuis dare: nihil adolefcente tuo, atque adeo nostro (nihil enim mihi a te potest esse se-
iunctum) aut amabili omnibus iis, quae Athenis sunt, est: aut studiosi earum artium, quas tu maxime amas,
hoc est, optimarum. Itaque tibi, quod vere facere possim, libenter quoque gratulor, nec minus et nobis, quod
eum, quem necesse erat diligere qualiscumque est, tale habemus, ut libenter quoque diligamus. Qui cum mi-
hi in sermone iniecit se velle Asiam visere, non modo iuravit, sed etiam rogatus est a me, ut id potissimum
nobis obtinentibus praesentiam faceret. Cui nos & charitate & amore tuum officium praestituros
non debes dubitare. Illud quoque erit nobis curae, ut Cratippus una cum eo sit, ne putes in Asia

feriatū illū ab iis studiis, in quę tua cohortatione incitatur, futurū. Nā illū paratū vt video & ingressum pleno gradu, cohortari nō intermitteremus, quo in dies longius discēdo, exercēdoq; se pcedat. Vos qd egeritis in rep. cū has literas dabā, nō sciebā. Audiebā quēdā turbulēta, quę scilicet cupio esse falsa, vt aliquādo otiosa libertate fruamur, qd vel minime adhuc mihi contigit. Ego tamē nactus in nauigatione nostra pusillū laxamētū, concinnaui tibi munusculum ex instituto meo, & dictū cū magno nostro honore, a te dictū cōclusi, & tibi infra subscripsi. In quibus versiculis si tibi quibusdam verbis ἀγαλλογέστερον videbor, turpitudine personę eius, in quā liberius inuehimur, nos vindicabit. Ignosces etiā iracūdię nostrę, quę iusta est in eiusmodi & homines & ciueis. Deinde qd magis hoc Lucilio licuerit assumere libertatis, q̄ nobis: cū etiā si odio par fuerit in eos quos lesit, tamē certe nō magis dignos habuerit, in quos tanta libertate verborū incurreret. Tu, sicut mihi pollicitus es, adiunges me q̄primū ad tuos sermones. Nāq; illud nō dubito, quin, si qd de interitu Cęsarıs scribas, non patiaris me minimā partē, & rei, & amoris tui ferre. Vale, & matrē, meosq; tibi commēdatos habe. VIII. Calen. Iunias. Athenis.

M. T. C. CORNIFICIO COLLEGAE. S.

Rata mihi est vehemēter memoria nostri tua, quā significasti literis: quam vt cōserues, nō q; de tua cōstātia dubitē, sed q̄a mos est ita rogādi, rogo. Ex Syria nobis tumultuosiora quēdā nūciata sunt: q̄ quia tibi sunt ppiora, q̄ nobis, tua me causa magis mouent, q̄ mea. Romę summū otīū est, sed ita, vt malis salubre aliqd, & honestū negotiū: qd spero fore, q̄a video id curę esse Cęsari. Me scito dū tu absis, quasi occasione quādam, & licetiā nactū. scribe te audacius: & cętera qdē fortasse, q̄ etiā tu concederes, sed pxime scripsi de optimo genere dicēdi: in quo sepe suspicatus sum te a iudicio nostro, sic scilicet, vt doctū hominē a nō indocto, paululū dissidere. Huic tu libro maxime velim ex animo, si minus gratię causa suffragere. Dicā tuis, vt eū, si velint, describāt, ad teq; mittāt. Puto em̄ etiā si rē minus pbabis, tñ in ista sollicitudine qd a me pfectū sit, iucūdū tibi fore. Q; mihi existimationē tuā, dignitatē q; cōmendas, facis tu quidē omniū more: sed velim sic existimes, me, cū amori, quē inter nos mutuū esse intelligā, plurimū tribuā, tū de summo ingenio, & de optimis tuis studiis, & de spē amplissimę dignitatis ita iudicare, vt neminē tibi anteponā, cōparē paucos. Vale.

CICERO CORNIFICIO COLLEGAE. S. D.

Vod extremū fuit in ea epistola, quā a te pxime accepi, ad id primū respondebo. Animaduerti em̄ hoc vos magnos oratores facere nōnunq;. Epistolas requiris meas: ego autē nūq; cū mihi denūciatū esset a tuis ire aliquē, nō de di. Qd mihi videor ex tuis literis intelligere, te nihil cōmissurū esse temere, nec ante, q̄ scisses, quo iste nescio q; Cęcilius Bassus erūperet, qd certi constituturū: id ego & speratā prudētia tua fretus, & vt cōsiderē, fecerunt tuę grauissimę literę. Idq; vt facias q̄sapissime, vt & qd tu agas, & quid agat scire possim, & etiā qd acturus sis, valde te rogo. Et si periniquo patiebar animo te a me digredi, tñ eo tempore me cōsolabar, q; & in summū etiā otīū te ire arbitrabar, & impendētibus magnis negotiis discedere. Vtrūq; cōtra accidit. Istic em̄ bellū est exortū, hic pax consecuta, sed eiusmodi pax, in qua si adesses, multa te nō delectarent. ea tamen, quę ne ipsum Cęsarem quidem delectant. BELLORVM enim ciuiliū hī semper exitus sunt, vt non ea solum fiant, quę velit victor, sed etiā, vt iis mos gerendus sit, quibus adiutoribus parta sit victoria. Equidem sic iam obduruī, vt ludis Cęsarıs nostri equissimo animo viderem T. Plācum, audirem Laberii, & Publii poemata. Nihil mihi tam deesse scito, q̄ quicum hęc familiariter, docteq; rideam. Is tu eris, si q̄primū veneris. Qd vt facias, non mea solū, sed etiā tua interesse arbitror. Vale.

M. T. C. CORNIFICIO. S.

Libentissime legi tuas literas: in quibus iucūdissimū mihi fuit, q; cognoui meas tibi redditas esse. Nō em̄ dubitabā, quin eas lubēter lecturus esses, verēbar ne redderent. Bellū qd est in Syria, Syrięq; puinciā tibi tributam esse a Cęsare, ex tuis literis cognoui: eādē rē tibi volo bñ, & feliciter euenire. Qd ita fore cōfido, fretus & industria, & prudētia tua. Sed de Parthici bellī suspitiōe qd scribis, sane me cōmouit. Quātū copiarū haberes, cū ipse cōiectu

Feriatus.

Lucilii libertas.

Incurro.

Liber de optimo genere dicendi.

Existimatio tua.

Cornificii prestantia.

Oratorum mos.

Patris.

Bellorum ciuiliū exitus.

Verebar ne red.

Epistolarum familiarium

ra cōsequi poterā, tū ex tuis literis cognoui. Itaq; opto ne se illa gens moueat hoc tempore, dum ad te legiones eē pducant, quas audio duci. Q; si pares copias ad cōfligendū nō habebis, nō te fugiet vti cōsilio M. Bibuli, q se oppido munitissimo, & copiosissimo tādū tenuit q̄diū in puincia Parthi fuerūt. Sed hoc melius ex re, & ex tēpore cōstitues. Mihi quidē vsq; curē erit qd agas, dū, q̄cqd egeris, sciero. Literas ad te nūq̄ habui cui darē, quin dederim. A te, vt idem facias, peto: in primisq; vt ita ad tuos scribas, vt me tuum sciant esse. Vale.

M. C. CORNIFICIO COLLEGAE. S.

Ratē mihi tuae literae, nisi q; Sinuessanū diuersoriorū contēpsisti. Quā qdē contumeliā villa pusilla iniquo animo ferret, nisi in Cumano, & Pōpeiano reddideris πάντα πρὸ πάντων. Sic igitur facies, meq; amabis, & scripto aliquo laceffes. Ego em̄ respōdere facilius possum, q̄ puocare. Q; si vt es, cesabis, laceffam, nec tua ignauia etiam inertiam afferet. Plura otiosus. Hec cū essem in senatu, exarauī. Vale.

M. C. CORNIFICIO. S. D.

Cōmend.

Aius Anitius familiaris meus, vir omnibus rebus ornatus, negotiorū suorū causa legatus est in Aphricā legatione libera: eū velim rebus omnibus adiuues, operāq; des, vt q̄cōmodissime sua negotia cōficiat. In primisq; quod ei charissimū est, dignitatē eius tibi cōmēdo. Idq; a te peto, qd ipse, in puincia facere sum solitus nō rogatus, vt oibus senatoribus lictores darem, q; idem acceperā, & id cognouerā a summis viris factitatū. Hoc igit mi Cornifici, facies: ceterisq; rebus omnibus eius dignitati, reiq; si me amas, consules: id erit mihi gratissimum. Da operam vt valeas.

M. T. C. S. D. P. CORNIFICIO.

Tyrannici de. Lōge gētū. Maiorum similis.

Os hic cum homine gladiatore omnium nequissimo collega nostro Antonio bellū gerimus, sed nō pari cōditione, cōtra arma verbis. At etiā de te cōcio natur, nec impune, nā sentiet quos laceffierit. Ego autē acta ad te oīa arbitror pscribi ab aliis: a me futura debes cognoscere, quorū qdē nō est difficilis cōiectura. Oppressa oīa sunt, nec habēt ducē boni, nostriq; τῶν ἀνοκτόνων longe gentiū absunt. Pansa & sentit bene, & loquit fortiter. Hircius noster, tardi⁹ cōualefcit. Quid futurū sit, plane nescio. Spes tamē est vna, aliqui populū Ro. maiorū similit fore. Ego certe reip. nō deero, & quicquid acciderit, a quo mea culpa absit, animo forti feram. Illud pfecto quoad potero, tuā famā, & dignitatē tuebor. Ad. XIII. Cal. Ian. Senatus frequens mihi est assensus, cū de ceteris rebus magnis, & necessariis, tū de puinciis ab iis, q; obrinerēt, retinēdis, neq; cuiq; tradēdis, nisi q; ex senatuscōsulto successisset. Hoc ego cū reip. causa cēsui, tū mehercule in primis retinēde dignitatē tuā. Quāobrē te amoris nostri causa rogo, reip. causa horror, vt ne cui q̄cūq; iuris in tua puincia esse patiare: atq; vt oīa referas ad dignitatē, qua nihil potest esse pstantius. Vere tecū agā, vt necessitudo nostra postulat. In Sempronio, si meis literis obrēperasses, maximā ab omnibus laudē adeprus esses. Sed il lud & prateriit, & leuius est. Hac magna res est. Fac vt puinciā retineas in potestate reip. Plura scripsissem, nisi tui festinarēt. Itaq; Cherippo nostro me velim excuses. Vale.

M. T. C. P. CORNIFICIO. S. D.

Octavian⁹.

Mnem conditionē imperiū tui, statumq; puinciē mihi demonstrauit Traitorius. O multa intolerabilia locis omnibus. Sed quo tua maior dignitas, eo que tibi acciderunt minus ferēda. Neq; em̄ que tu propter magnitudinem, & animi, & ingenii moderate fers, a te non vlscenda sunt, etiam si non sint dolenda. Sed hec posterius. Rerum vrbinarum acta tibi mitti certo scio: quod ni ita putarem, ipse perscriberem, in primisq; Cēsaris Octauia ni conatum, de quo multitudinē fictum ab Antonio crimen videtur, vt in pecuniam adolescentis impetum faceret. Prudentes autem & boni viri, & credūt factum, & probant. Quid q; ris: magna spes est in eo: nihil est quod non existimetur laudis, & gloriē facturū. Antonius autem noster familiaris, tanto se odio esse intelligit, vt cum interfectores suos domi comprehenderit, rem proferre non audeat. Ad. VII. Idus Octobris Brundisium venerat, pfectus obuiā legionib⁹ Macedonicis. iiii. quas sibi conciliare pecunia cogitabat, easq; ad vrbē adducere, & in ceruicibus nostris collocare. Habes formam reip. si in castris potest esse resp.

Interfectores suos.

In qua tuam vicem saepe doleo, quod nullam partem per etatem sane & salute reip. gustare potui
sti. Atque antehac quidem sperare saltem licebat, nunc etiam illud ereptum est. Quae enim spes est,
cum in concione dicere ausus sit Antonius, Canutium apud eos sibi locum querere, quibus
se salvo locus in ciuitate esse non posset! Equidem, & haec, & omnia quae homini accidere pos-
sunt, sic fero, ut philosophiae habeam magnam gratiam, quae non modo me a sollicitudine ab-
ducit, sed etiam contra omnes fortunae impetus armat: tibi quoque idem censeo faciendum, nec a
quo culpa absit, quicquam in malis numerandum. Sed haec tu melius. Tratorium nostrum cum sem-
per probassem, tum maxime in tuis rebus summam eius fidem, diligentiam, prudentiamque co-
gnoui. Da operam ut valeas, hoc mihi gratius facere nihil potes.

M. T. C. S. D. CORNIFICIO.

Go nullum locum pratermitto, nec enim debeo, non modo laudandi tui, sed
ne ornandi quidem. Sed mea studia erga te, & officia malo tibi ex tuorum lite-
ris, quae ex meis esse nota. Te tamen hortor, ut omni cura in rempublicam incubas. Hoc
est animi, hoc est ingenii tui, hoc eius spiritus, quae habere debes amplificanda di-
gnitatis tuae. Sed haec de re alias ad te pluribus. cum enim haec scribebam, in ex-
pectatione erant omnia: nondum legati redierant, quos senatus non ad pacem
deprecandam, sed ad bellum denunciandum miserat, nisi legatorum nuncio paruisset. Ego ta-
men, ut prius occasio data est, meo pristino more rempublicam defendi, me principem senatui po-
puloque Romano professus sum, nec postea quam suscepi causam libertatis, minimum tempus amisi tuen-
dae salutis, libertatisque communis. Sed haec quoque te ex aliis malo. T. Pinarii familiarissi-
mum meum, tanto tibi studio commendo, ut maiore non possim. Cui cum propter omnes
virtutes, tum etiam propter studia communia sum amicissimus. Is procurat rationes, negotia
que Dionysii nostri, quae & tu multum amas, & ego omnium plurimum. Ea tibi ego non debeo
commendare, sed commendo tamen. Facies igitur, ut ex Pinarii gratissimi hominis literis
tuum, & erga illum, & erga Dionysium studium perspiciamus. Vale.

M. T. C. S. P. D. CORNIFICIO.

Iberalibus literas accepi tuas, quas mihi Cornifici altero vicesimo die, ut di-
cebat, reddidit. Eo die non fuit senatus, neque postero. Quinque diebus frequen-
ter senatu causam tuam egi non inuita Minerua. Etenim eo ipso die senatus decre-
uit, ut Minerua nostra, custos Urbis, quam turbo deiecerat, restitueret. Pasa tu-
as literas recitauit. Magna senatus approbatio consecuta est cum summo gau-
dio, & offensione Minotauri, id est clauis, & tauri: factum de te senatus con-
honorificum. Postulabat autem, ut etiam illi notarent, sed Pasa clementior. Ego mihi Cornifici quo die
primum in spem libertatis ingressus sum, & ceteris ad. xiiii. Cal. Ianu. fundamenta reip.
ieci, eo ipso die prouidi multum, atque habui rationem dignitatis tuae. Mihi enim est assensus sena-
tus de obrinendis prouinciis. Nec vero postea destitit labefactare eum, qui summa cum tua iniuria,
contumeliaque reip. prouinciam absens obtinebat. Itaque crebras, vel potius quotidianas compellationes
meas non tulit, sed in urbem recepit inuitus, neque solum spe, sed certa re iam, & possessione deturba-
tus est. Meo iustissimo, honestissimoque conuictio te tuam dignitatem summa tua virtute tenuisse,
prouinciaeque honoribus amplissimis affectum vehementer gaudeo. Quod te mihi de Sepspronio pur-
gas, accipio excusationem: fuit enim illud quoddam graecum tempus seruitutis. Ego tuorum consiliorum au-
ctor, dignitatisque fautor, iratus temporibus, in Graeciam desperata libertate rapiebar, cum me Ete-
se, quasi boni ciues, relinquere rempublicam prosequi noluerunt, austerque aduersus maximo flatu me
ad tribuleis tuos Rhegyum retulit, atque inde veteris, remisque in patriam omni festinatione prope-
ui, postridieque in summa reliquorum seruitute liber vnus fui. Sic sum in Antonium inuectus, ut il-
le non ferret, omnemque suum vinolentum furorē in me vnū effunderet, meque cum elicere vellet ad ca-
dis cam, tum tētare insidiis, quae ego ructare, & nauseantē confeci in Cesaris Octauiani plagas.
Puer. n. egregius perfidii sibi primum, & nobis, deinde summam reip. comparauit: quod nisi fuisset, Anto-
nii reditus a Brudusio, pestis patriae fuisset. Quae deiceps acta sint, scire te arbitror. Sed redea-
mus ad illud vnde diuertim. Accipio excusationem tuam de Sepspronio. neque enim statuti quod iam
ta perturbatio habere potuisti. Nunc hic dies aliam vitam affert, alios mores postulat, ut ait Teren-
tius. Quobrem mihi Quinte concede nobiscum, & quod ad puppim. Vna nauis est iam bonorum omnium,
quam quidem nos damus operam, ut rectam teneamus, utinam prospero cursu. Sed quicumque ventum
erunt, ars nostra certe non aberit. Quid, n. prestare aliud virtus potest? Tu fac ut aio magno sis, &

Philosofia bona

Incumbo

Nec minimum
Commendatio

Liberalia
Altero vicesimo
Minerua

Ieci fund

Etesiae ven-
ti
Tribules
Rhegyum

Octauiani
laus

Terent
Nauis vna

Epistolarum familiarium

†Lerulum. excelfo, cogitesq; oēm dignitatē tuā cū rep. cōiunctā esse debere. P. †Luciū mihi meū cōmen-
 das, quē quibuscūq; reb⁹ potero diligēter tuebor. Hirciū quidem, & Pāsam collegas nostros
 homines in consulatu reip. salutareis, alieno sane tempore amissimus, rep. Antoniano quidem
 latrocinio liberata, sed nondum omnino explicata: quā nos, si licebit, more nostro tuebimur,
 Defatigati. q̄q; admodum sumus iam defatigati. Sed nulla lassitudo impedire officium, & fidem debet.
 Verum hęc haectenus, Ab aliis te de me, q̄ a me ipso malo cognoscere. De te audiebamus ea,
 quę maxime vellemus. De Cn. Minutio, quem tu quibusdam literis ad cælum laudibus extu-
 listi, rumores duriores erāt. Id quale sit, oīmīnoq; quid istic agatur, facias me velim certiorē.
 Commēd. Q. Turius, qui in Afrīca negotiatus est, vir bonus, & honest⁹, hēredes fecit similes sui Cn.
 Saturnium, Sex. Aufidium, Cn. Anneum, Q. Confidium, Gallū Luciū, Seruiliū Posthumū,
 C. Rubellinū, ex eorū oratione intellexi gratiarū actione eos magis egere, q̄ commendatione.
 Tanta em liberalitate se tua vsos p̄dicabant, vt iis plus a te tributum intelligerē, q̄ ego au-
 derē te rogare, audebo tū. Scio. n. quantū ponderis mea cōmēdatio sit habitura. Quare a te
 peto, vt ad eā liberalitatem, qua sine meis literis vsus es, q̄maximus his literis cumulus acce-
 dat. Caput autē est meę commendationis, ne patiāre Erotē Turium Q. Turii libertum, vt
 adhuc fecit, hēreditatem Turianam auertere, ceterisq; omnibus rebus habeas eos a me cō-
 mendatissimos. Magnam ex eorum splendore, & obseruantia capies voluptatem. Quod vt
 velis, te vehementer etiam, atq; etiam rogo. Vale.

M. T. C. S. P. D. CORNIFICIO.

Commēd. Extus Aufidius & obseruātia, qua me colit, accedit ad p̄ximos, & splendore
 equitis Romani nemini cedit. Est autē ita temperatis, moderatisq; morib⁹, vt
 sūma seueritas, summa cū humanitate iungat. Cuius tibi negotia q̄ sunt in
 Afrīca, ita cōmendo, vt maiore studio, magisve ex aīo commendare non
 possim. Pergratū mihi feceris, si dederis operā, vt is intelligat meas apud te
 lras maximū p̄dus habuisse. Hoc te vehemēter mi Cornifici rogo. Vale.

M. T. C. S. P. D. CORNIFICIO.

 Sentior tibi eos, quos scribis Lilybeo minari, istic p̄nas dare debuisse: sed
 metuisti, vt ais, ne nimis liber in vlciscēdo viderere. Metuisti igit, ne grauis
 ciuis, ne nimis fortis, ne minus te dignus viderere. Qz societatem reip. con-
 seruandę tibi mecum a patre acceptam renouas, gratum est: q̄ societas inter
 nos semper mi Cornifici manebit. Gratum etiam illud, q̄ tuo nomine gra-
 tias agendas non putas. nec enim id inter nos facere debemus. Senatus s̄-
 pius pro dignitate tua appellaretur, si absentibus consulibus vnq̄, nisi ad rem nouam cogere
 tur. Itaq; nec de Sester. xx. nec de Sester. dcc. qcq; agi nunc per senatum potest. Tibi autem ex
 senatusconsulto imperandū, mutuūq; sumendum censeo. In rep. quid agat, credo te ex eo-
 rum literis cognoscere, qui ad te acta debent perscribere. Ego sum spē bona, consilio, cura, la-
 bore nō desum, omnibus inimicis reip. esse me acerrimum hostem p̄ me fero. Res neq; nūc
 difficili loco mihi videtur esse, & fuisse facillima, si culpa a quibusdā abuisset. Vale.

M. T. C. S. P. D. CORNIFICIO.

Commēd. Non mō te, cui oīa nostra notissima sunt, sed neminē in Po. Ro. arbitror esse,
 cui sit ignota ea familiaritas, q̄ mihi cū L. Lamia est. Etem magno theatro
 spectata est tū, cū est ab A. Gabinio consule relegat⁹, q̄ libere, & fortiter sa-
 lutē meā defendisset. Nec ex eo amor inter nos nat⁹ est, sed q̄ erat vetus, &
 magnus, propterea nullū periculū p̄ me adire dubitauit. Ad hęc officia, vel
 merita poti⁹, iucūdisima cōsuetudo accedit, vt nullo prorsus plus hoīe de-
 lecter. Nō puto te iā expectare, qbus eū tibi verbis cōmēdē. Causam. n. tāti amoris intelligis: q̄
 verba desideret, iis me oibus vsū putato. Tātū velim existimes, si negotia Lamie, p̄curato-
 res, liberos, familiā, qbuscūq; reb⁹ opus erit, defenderis, gratius mihi futurū, q̄ si ea tua libe-
 ralitas p̄tinuisset ad rē familiārē meā. Nec dubito, quin sine mea cōmēdatiōe, qd̄ tuū est iudi-
 cū de hoīb⁹, ipsi⁹ Lamie cā studiose oīa factur⁹ sis. Qz q̄ erat nobis dictū, te existimare alicui
 Pertineo. senatusconsulto, qd̄ cōtra dignitatē tuā fieret, scribēdo Lamia affuisse, q̄ oīno cōsulib⁹ illis nū-
 q̄ fuit ad scribēdū. Deinde oīa tū falsa senatuscōsulta deferebant. Nisi forte etiā illo Sēpronīa
 no senatuscō. me cēs affuisse, q̄ ne Romę qd̄ fui, vt tū de eo ad te scripsi re recēti. Sed hęc
 Purgat. haectenus. Te mi Cornifici etiā, atq; etiā rogo, vt oīa Lamie negotia, mea putes eē, curesq; vt ā

relligat hanc comedatione maximo sibi vsui fuisse. Hoc mihi grati⁹ facere nihil potes, Cura vt valeas.

M. T. C. S. P. D. CORNIFICIO.

Ta ne preter litigatores nemo ad te meas literas: multę istę quidem. Tu em̄ perfecisti, vt nemo sine literis meis tibi se comedatū putaret. Sed q̄s vnq̄ tuo rū mihi dixit esse cui darē, quin dederim: aut quid mihi iucūdius, q̄ cū corā tecū loqui nō possim, aut scribere ad te, aut tuas legere literas: Illud magis mihi solet esse molestū, tātis me impediri occupationib⁹, vt ad te scribere di meo arbitrato facultas nulla def. Nō. n. te epistolis, sed voluminibus laceferem, quibus qdē me a te puocari oportebat. Quis enim occupatus sis, otii tñ plus habes. Aut si ne tu qdē vacas, noli impudēs esse, nec mihi molestiā exhibere, & a me literas crebriores, cū tu mihi raras mittas, flagitare. Nā cū antea distinebar maximis occupationib⁹, ppter ea q̄ oībus curis rēp. mihi tuēdā putabā, tū hoc tēpore multo distineor vehemēti⁹. Vt enim graui⁹ egrotāt ii, qui cū leuati morbo vident, in eū deintegro inciderūt, sic vehemētius nos laboram⁹, qui p̄ligato bello, ac pene sublato, renouatū bellū gerere conamur. Sed hac hactenus. Tu tibi mi Cornifici fac vt psuadeas, nō esse me tā imbecillo aīo, ne dicā inhumano, vt a te vinci possim, aut officiis, aut amore. Nō dubitabā equidē: verūtāmē multo mihi notiorē amorē tuū effecit Cherippus. O hoīem semp illum qdē mihi aprū, nūc vero etiam suauē. Vultus mehercule tuos mihi exp̄ssit omneis, nō solū aīum, ac verba prulit. Itaq̄ noli vereri ne tibi succēuerim, q̄ eodē exēplo ad me, quo ad ceteros. Requisiui eqdē pprias ad me vnū a te literas, sed neq̄ vehemēter, & amāter. De sūptu, quē te ī rē militārē facere, & fecisse dicis, nihil sane possum tibi opitulari, ppter ea q̄ & orbus senatus cōsulib⁹ amissis, & incredibiles angustię pecunię publicę, q̄ cōquiri vndiq̄, vt optime meritis militib⁹ pm̄issa soluant. Qd̄ qd̄ fieri sine tributo posse nō arbitror. De Accio Dionysio nihil puto esse, qm̄ mihi nihil dixit Tratorī. De Publio Luceio nihil tibi cōcedo, quo studiosior eius sis, q̄ ego sim. Est em̄ nobis necessarius. Sed a magistris cū contenderē de proferendo die, pbauerūt mihi sese, quo minus id facerent, & compromisso, & iureiurando impediri. Quare veniendum arbitror Luceio. q̄ si meis literis obtemperauerit, cū tu hęc leges, illū Romę esse oportebit. Cateris de rebus, maximeq̄ de pecunia, cū Panfæ mortem ignorares, scripsisti q̄ per nos ab eo cōsequi te posse arbitrare. q̄ te non fefellerent, si viueret: nam te diligebat, post mortem aut eius quid fieri posset, non videbamus. De Venuleio, Latino, Horatio, valde laudo. Illud non nimium probo, qd̄ scribis, quo illi animo equiore ferrēt, te tuis etiā legatis lictores ademisse. Honore enim cū ignominia dignis nō erant cōparadi: eosq̄ ex senatuscōsulto, si nō decedūt, cogēdos vt decedant, existimo. Hac fere ad eas literas, quas eodem exemplo binas accepi. De reliquo, velim tibi psuadeas, nō esse mihi meam dignitatem tua chariorem. Vale.

Excusat se q̄ non scripserit.

Reciditū.

Cherippi laus.

Luceius.

Exemplū.

M. T. C. EPISTOLARVM FAMILIARIVM LIBER TERTIVSDECIMVS.

M. T. C. S. P. D. MEMMIO.

Tsi nō satis mihi cōstitat, cū aliq̄ ne animi mei molestia, an potit⁹ libēter te Athenis visurus essem: q̄ iūria, quā accepisti, dolore me afficeret: sapiētia tua, qua fers iūriā, letitia: tñ vidisse te mallē. Nam qd̄ est molestię, nō sane multo leui⁹ est, cū te nō video: qd̄ esse potuit voluptatis, certe, si vidissem te, plus fuisset. Itaq̄ nō dubitabo dare operā, vt te videā, cū id satis cōmode facere potero. Interea qd̄ per literas & agi tecū, & vt arbitror, cōfici pōt, agā. Nūc a te illud primū rogabo, ne qd̄ iuit⁹ mea causa facias, sed id qd̄ mea intelliges, tua nullam in partē multum interesse, ita mihi des, si tibi, vt id libenter facias, ante psuaseris. Cum Patrone Epicureo mihi omnia communia sunt, nisi q̄ in philosophiā vehementer ab eo dissentio. Sed & initio Roma, cum te quoq̄, & tuos omneis obseruabat, me coluit in primis: & nuper, cum ea quę voluit de suis commodis, & preniis consecutus est, me habuit suorum defensorum & amicorū fere principem: & iam a Phadro, qui nobis, cū pueri essemus, anteq̄ Philonem cognouimus, valde, vt philosophus, postea tamen vt vir bonus, & suauis, & officiosus pbabat, tradit⁹, mihiq̄ comedat⁹ est. Is igit Patro, cū ad me Romam lras misisset, vti te sibi placarē, peterēq̄ vt

Commedatio Patronis.